

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
Σύναξη Παμμεγίστων Ταξιαρχών (8 Νοεμβρίου)

Ὁ κόσμος τῶν Ἀγγέλων

Ἄυλος καί ὑπερκόσμιος θά ἔπρεπε νά ἦταν ὁ λόγος μας καί ὑπερφυσικός γιά νά ὑμνήσει ἐπάξια τίς ταξιαρχίες τῶν αὐλῶν πνευμάτων. Κι ἐμεῖς, ὄχι μόνον δέν εἴμαστε αὐλοὶ, ἀλλά συχνά οὔτε καὶ πνευματικοί. Εἴμαστε ἀνθρώποι ὑλικοί, φίλοι τῆς ὕλης, ἡ ψυχὴ μας εἶναι συντονισμένη στοὺς ἤχους τῆς γῆς καί στίς φωνές τοῦ κόσμου, γι' αὐτό καί ὁ λόγος γιά τοὺς Ἀγγέλους μᾶς φαίνεται συχνά παράξενος, περιέργος, μυθικός.

Ἐπάρχουν, δυστυχῶς, συνάνθρωποι μας πού ὄχι μόνο σκέπτονται ἔτσι, ἀλλά ἀμφιβάλλουν γιά τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἀγγελικοῦ κόσμου. Ἐπάρχουν Ἄγγελοι καί δαίμονες, ἀγαθὰ καί πονηρὰ πνεύματα;

Τοὺς Ἀγγέλους, λοιπόν, γιορτάζουμε σήμερα καί συγκεκριμένα τὴ Σύναξη τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καί Γαβριήλ. Ἀλλά, τί εἶναι αὕτῃ ἡ Σύναξη; Σύναξη σημαίνει συγκέντρωση, ἀλλά στὴν περίπτωσή μας μάλλον σημαίνει σύνταξη ἢ ἀνασύνταξη τῶν στρατευμάτων τοῦ οὐρανοῦ, στρατευμάτων πού δέχθηκαν μιὰ φοβερὴ κι ἐπικίνδυνη ἐπίθεση πού προκάλεσε κλονισμό καί ἀπώλειες, ἀπὸ ἕναν ἰσχυρό καί ὑπουλο ἐχθρό, τὸν ἐγωισμό. Ὁ ἐγωισμὸς ἦταν ἐκεῖνος πού ἐπληξε τὸ πρῶτο τάγμα τοῦ Ἑοσφῶρου, τὸ ὁποῖο νικήθηκε, γιὰτί πόθησε νά στήσει τὸ θρόνο του πάνω ἀπὸ τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Καί κατρακύλισε σὲ μιὰ πτώση τρομακτικὴ, πού τὸ μετέτρεψε ἀπὸ φῶς σὲ σκοτάδι.

Κι ἐκείνῃ τῇ φοβερῇ ὥρᾳ τοῦ ἀποδεκατισμοῦ τῶν οὐρανίων δυνάμεων μιὰ τρομερὴ φωνὴ σταμάτησε τὴν πτώση. Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ: *"Πρόσχωμεν, στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου"*¹ Καί στάθηκαν οἱ Ἄγγελοι, πρόσεξαν καί σταμάτησαν τὸ κατρακύλισμα κι ἔμειναν σταθεροὶ στό ἔργο τους, ἀτρεπτοὶ, πλέον, στό ἀγαθό, ἀναμάρτητο ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο καί μετὰ.

Τὰ δύο αὐτὰ παραγγέλματα τ' ἀκοῦμε σὲ κάθε Θεία Λειτουργία. Ἄγγελοι καί Ἀρχάγγελοι κυκλώνουν τὴν ἁγία τράπεζα τὴν ὥρα πού ὁ Ἱερεὺς τελεῖ τὸ κορυφαῖο Μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί προστάζει *"Πρόσχωμεν, στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου"*. Μὲ φόβο καί δέος, μὲ πίστη καί κατάνυξη σταθεῖτε Χριστιανοὶ μπροστὰ στό Μυστήριό τῶν Μυστηρίων.

Ἀλλά αὐτὰ τὰ προστάγματα πρέπει νά τὰ φέρνουμε στό νοῦ μας καί στὴ καθημερινή μας ζωὴ, τότε πού ἕνας ἀόρατος, ἀλλά φοβερός πόλεμος συντελεῖται γύρω μας, τότε πού ἡ ἁμαρτία πολιορκεῖ τὴν ὑπαρξὴ μας καί κινδυνεύουμε νά τσακιστοῦμε καί νά ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνῃ τὴν ὥρα ἡ φωνὴ τῶν Ἀγγέλων γίνεται πιὸ ἐπιτακτικὴ: *"Σταθεῖτε! Μὴν πέσετε, ὀρθοὶ στίς ἐπάλξεις τῆς ψυχῆς, σταθεροὶ στὴν πίστη!"*

Αὐτό σημαίνει πῶς δέν εἴμαστε μόνοι. Ὅταν μπροστὰ μας ὀρθώνονται πανύψηλα τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, ὅταν ἀνυπέρβλητα

¹ Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας

ἐμπόδια ἐνοχλοῦν κι ἐμποδίζουν τήν πορεία μας σ' αὐτό τόν κόσμο, ἕνας Ἄγγελος στέκεται δίπλα μας, στόν καθένα μας καί μᾶς πιάνει τό χέρι, προσπαθώντας νά μᾶς συγκρατήσει, νά μᾶς προφυλάξει. **Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς** περιγράφοντας τή νύχτα τῆς ἀγωνίας στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν σημειώνει πώς *ἠφθη αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων Αὐτόν*² Ἄν γιά τόν ἴδιο τό Θεάνθρωπο ἡ παρουσία τοῦ Ἀγγέλου ἦταν τόσο καθοριστική τίς στιγμές ἐκεῖνες, πόσο μάλλον γιά μᾶς τούς ἀδύναμους καί ὑλικούς ἀνθρώπους!

Ἀλλά, ποιό εἶναι τό ἔργο τῶν Ἀγγέλων, ποιός ο ρόλος τους στή ζωή τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς; Κατ' ἀνθρώπον σκεπτόμενοι, θά μπορούσαμε νά ποῦμε πώς τό ἔργο τους εἶναι τριπλό.

Εἶναι ἔργο Δοξολογικό. Ἀκατάπαυστα ἀκούγεται τό τραγούδι τῶν Ἀγγέλων γύρω ἀπό τό θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἀσύλληπτο τό μεγαλεῖο τῆς προσευχητικῆς δοξολογίας πρὸς τόν τρισυπόστατο Θεό: *"Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββαῶθ"*³. Δέ ὑπάρχουν νότες καί λόγια γιά ν' ἀποδώσουν τή μουσική τῶν Ἀγγέλων, μιά μουσική πού ἀπολαμβάνουν οἱ Ἅγιοι, ὅσοι ἄρχισαν νά μετέχουν στή δόξα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τό ἔργο τους εἶναι Διακονικό. Διακονοῦν τό Θεό, διακονοῦν τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Νά μερικές ἀγγελικές διακονίες: Ἄγγελος στόν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας, Ἄγγελος στόν μνήστορα Ἰωσήφ, Ἄγγελος στούς μάγους ἀπό τήν ἀνατολή, Ἄγγελος στούς Ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, Ἄγγελος στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, Ἄγγελοι στή λαμπροφόρο Ἀνάσταση, Ἄγγελοι στήν πρώτη ἐπί γῆς παρουσία τοῦ Θεοῦ, Ἄγγελοι θά Τόν συνοδεύουν καί στή Δευτέρα Παρουσία Του.

Τό ἔργο τους εἶναι ἔργο ἀγγελιοφόρου. Μεταφέρουν τά μηνύματα τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ ἀοράτου κόσμου. Ἀλλά, μέσα ἀπό τά μηνύματα πού μετέφεραν στή γῆ, στή διάρκεια τῶν αἰῶνων, τό συγκλονιστικότερο καί ὠραιότερο ἦταν ἐκεῖνο τή νύχτα τῆς Γεννήσεως στούς ταπεινούς καί ἀπλοϊκούς βοσκούς τῆς Βηθλεέμ: *ιδού, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην... ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ...*⁴

Σήμερα οἱ Ἄγγελοι γιορτάζουν. Κι ὅταν κάποιος γιορτάζει, συνηθίζουμε νά τοῦ κάνουμε ἕνα δῶρο, γιά νά τοῦ δείξουμε τήν ἀγάπη μας. Ἀλλά, τί δῶρο θά ταίριαζε νά κάνουμε στούς Ἄγγελο, τί θά μπορούσε νά ικανοποιήσει μιά ἀύλη καί ὑπερκόσμια φύση; Τό μεγαλύτερο δῶρο γι' αὐτούς εἶναι ἡ χαρά πού προέρχεται ἀπό τή μετάνοια καί τά δάκρυα τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Τότε *χαρά γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ἐπί ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι*⁵. Αὐτό τό δῶρο ἀξίζει νά τοῦς κάνουμε. Ὅχι μόνο τώρα πού γιορτάζουμε τή Σύναξή τους, ἀλλά καί σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ζωῆς μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Λουκ. 22,43

³ Ο Ἐπινίκιος Ὑμνος ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας

⁴ Λουκ. 2,10

⁵ Λουκ. 15,7